

W oparciu o informację o członkach komisji habilitacyjnej wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej, a powierzających mi obowiązki recenzenta w ramach postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu **dr Kamilowi Sylwestrowi Mrocze** oraz powołania w skład komisji habilitacyjnej w przedmiotowej sprawie przez Radę naukową dyscyplin : nauki o polityce i administracji, nauki o komunikacji społecznej i mediach oraz nauki o bezpieczeństwie Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu przedstawiam **Ocenę** osiągnięć naukowych osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie **nauk społecznych** w dyscyplinie **nauki o polityce i administracji** oraz **Recenzję**.

Ocena jak i recenzja zostały sporządzona z uwzględnieniem następujących elementów:

1. Naukowej sylwetki prezentującej podstawowe dane o Kandydacie;
2. Informacji o dorobku naukowo-badawczym **dr Kamila Sylwestra Mroczi**, w tym oceny wskazanych przez Kandydata najważniejszych osiągnięć naukowo-badawczych;
3. Informacji o spełnieniu warunków określonych w art.219 ust.1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), w tym jednoznacznej konkluzji;
4. Innych informacji i uwag.

Ad.1. Naukowa sylwetka Kandydata;

Gdyby skupić się tylko i wyłącznie na uzyskanych przez Pana Kamila Sylwestera Mroczkę formalnych kwalifikacjach, tytułach zawodowych i stopniach naukowych, uwagę zwracają następujące fakty:

- po uzyskaniu w roku 2007 licencjatu z politologii w Uniwersytecie Rzeszowskim, na Wydziale Socjologiczno-Historycznym, (**wyróżnienie Dziekana Wydziału Socjologiczno-Historycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego za pracę licencjacką: Zbigniew Brzeziński – biografia polityczna**) podjął studia magisterskie z nauk politycznych (2009) w Uniwersytecie

Warszawskim na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, Instytut Nauk Politycznych (**studia ukończone z oceną celującą oraz wyróżnieniem JM Rektora Uniwersytetu Warszawskiego, dyplom *summa qum laude***);

- następnie skupił się na studiach podyplomowych: w zakresie kontroli instytucji publicznych, Uniwersytet Warszawski, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, Instytut Nauk Politycznych (2010 r.) oraz studia podyplomowe w zakresie administracji rządowej i samorządowej, Uniwersytet Warszawski, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, Instytut Nauk Politycznych (2010 r.);

- w roku 2014 r. mgr Kamil Sylwester Mroczka uzyskał stopień naukowy doktora nauk społecznych: dyscyplina: nauki polityczne, specjalizacja: administracja publiczna, Uniwersytet Warszawski, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych; tytuł rozprawy doktorskiej: *Wpływ polityki zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej na funkcjonowanie państwa*, promotor: prof. dr hab. Jolanta Itrich-Drabarek, (**Rozprawa doktorska wyróżniona przez Radę Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego**);

- rok 2017 zwieńczył uzyskaniem dyplomu ukończenia studiów *Executive Master of Business Administration*, Uniwersytet Warszawski, Wydział Zarządzania, Międzynarodowe Centrum Zarządzania (**studia ukończone z oceną celującą i wyróżnieniem**).

Powyższe wskazuje, że mamy tu do czynienia z **Osobą** wyjątkowo konsekwentną w zakresie kreowania własnej drogi i kariery naukowej. Tym bardziej, że już w początkowej fazie rozwoju tej drogi zwracają uwagę poszukiwania **Kandydata** w zakresie doboru obszarów i ambitnych tematów badawczych: począwszy od : *Zbigniew Brzeziński – biografia polityczna* (licencjat), poprzez : *Sejm II kadencji 1928-1930* (magisterium), aż po *Wpływ polityki zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej na funkcjonowanie państwa* (doktorat). Na podkreślenie zasługuje również fakt, iż każde z powyższych dokonań zostało bardzo wysoko ocenione i wyróżnione przez stosowne gremia naukowe.

Powyższe konstatacje znajdują również potwierdzenie w profilu zatrudnienia dr Kamila Sylwestera Mroczki w jednostkach naukowych:

- 2013-2014 – wykładowca w ramach umowy zlecenia, Instytut Nauk Politycznych, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, Uniwersytet Warszawski;

- 2015-2017 – wykładowca, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. rtm. Witolda Pileckiego w Oświęcimiu, kierownik zakładu Zarządzania Strategicznego i Finansów, wykładowca w Instytucie Nauk Politycznych i Instytucie Zarządzania i Inżynierii Produkcji;

- 2017–2019 – adiunkt, Centrum Studiów Samorządu Terytorialnego i Rozwoju Lokalnego, Uniwersytet Warszawski;

- od 10.2019 r. – adiunkt, Katedra Nauk o Państwie i Administracji Publicznej, Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych, Uniwersytet Warszawski.

Ad.2.1.Omówienie dorobku naukowo-badawczego dr Kamila Sylwestra Mroczi, w tym ocena wskazanych przez Kandydata najważniejszych osiągnięć naukowo-badawczych.

Dorobek naukowy Kandydata w momencie składania wniosku obejmował:

- 4 monografie naukowe, w tym 2 wydane po uzyskaniu stopnia doktora, zaktualizowaną rozprawę doktorską wydaną w 2015 r. oraz współautorską dwujęzyczną monografię poświęconą służbie cywilnej w Polsce (pkt 10 spisu publikacji);
- 3 redakcje monografii naukowych;
- 1 wybór i opracowanie dokumentów i źródeł;
- 25 opublikowanych artykułów naukowych i popularno-naukowych;
- 24 rozdziały w monografiach naukowych;
- 4 opublikowane analizy i raporty z badań naukowych;
- 5 recenzji prac naukowych;
- 1 głosę do wyroku;
- 37 wystąpień na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych
- 19 haseł encyklopedycznych.
- udział w 21 komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji;
- uczestnictwo w pracach 8 zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, z podziałem na projekty zrealizowane i będące w toku realizacji, oraz z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w ramach prac zespołów;
- uczestnictwo w 2 programach europejskich lub innych programach międzynarodowych;
- członkostwo w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism : członek Rady Programowo-Naukowej czasopisma „Bezpieczny Bank” oraz Zastępca Redaktora Naczelnego czasopisma „Przegląd Rynku Finansowego – Polish Financial Review” wydawanego przez Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

Ponadto dr K. S. Mrocza wykorzystywał swoje naukowo-badawcze doświadczenia i kompetencje jako członek Kapituły Konkursu o Nagrodę Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego za najlepszą pracę doktorską z zakresu rynku finansowego, przewodniczył

Kapitulę Konkursu o Nagrodę Prezesa Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. na najlepszą pracę licencjacką, inżynierską, magisterską, członkiem Komisji 63 Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym, był członkiem Naukowo-Ekspertckiej Rady ds. Cyberbezpieczeństwa przy Wyższej Szkole Policji w Szczytnie, ekspertem ds. zarządzania zasobami ludzkimi z ramienia PWC w projekcie systemowym realizowanym na zlecenie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ekspertem wewnętrznym w pracach zespołu roboczego ds. opracowania *Strategii modernizacji przestrzeni sprawiedliwości na lata 2015-2020* w Ministerstwie Sprawiedliwości. Pełnił też funkcję eksperta PWC w projektach realizowanych dla sektora publicznego.

Powyższe obszary aktywności Kandydata warto uzupełnić o 7 tekstów opublikowanych na łamach prasy.

Na tym tle należy jeszcze raz podkreślić, że wyniki badań związanych z funkcjonowaniem służby cywilnej dr K.S. Mrocza prezentował na szeregu konferencji i seminariów, w tym: międzynarodowych konferencjach naukowych organizowanych przez Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego. W 2016 r. brał udział w panelu *Etyka i etos służby cywilnej* w ramach międzynarodowego sympozjum naukowego „*Służba cywilna w Polsce – 20 lat doświadczeń i perspektywy zmian*”. Kolejne istotne wydarzenie naukowe, które zgromadziło uznanych badaczy służby cywilnej, odbyło się w lutym 2022 r. W ramach międzynarodowej konferencji naukowej „*100-lecie polskiej służby cywilnej*”, wspólnie z prof. Jolantą Itrich-Drabarek zaprezentował i omówił wyniki badań nad służbą cywilną – *Obraz urzędnika w oczach opinii publicznej w 2022 roku*. Badania w zakresie polskiej służby cywilnej Habilitant prezentował w ramach projektów międzynarodowych: m.in. na zaproszenie University of Ljubljana`s Faculty of Administration brał udział w międzynarodowym projekcie *Support to Comprehensive Reform of Public Administration in Ukraine* (identification No. EuropeAid/138732/DH/SER/UA) - Projekt był finansowany ze środków Unii Europejskiej. W ramach projektu we współpracy z dr. Łukaszem Świetlikowskim i mgr. Dagmirem Długoszem przeprowadzono badania dotyczące staży w polskiej służbie cywilnej. Produktem wypracowanym w ramach projektu był raport przekazany Komisji Europejskiej¹. Projekt ten był istotny w kontekście reformowania struktury administracji publicznej państwa ukraińskiego.

¹ K. Mrocza, D. Długosz, Ł. Świetlikowski, *On the system of internships in Civil Service the case of Poland*, [in:] *Public Administration Internship Across Europe. Technical report series*, No. 2, ed. I. Rakar, Slovenia 2021 (e-book: <http://www.fu.uni-lj.si/si/zalozba/e-publikacije/>)

Ad.2.2. Ocena głównego osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Konstytucja definiuje rolę wojewody w sposób dwojaki. Z jednej strony jest on przedstawicielem rady ministrów w województwie, a z drugiej jest organem nadzoru nad samorządem terytorialnym. Wojewoda ma również określone kompetencje i zadania w ramach systemu kontroli w administracji rządowej.

Jeśli zgodzimy się ze współczesnym poglądem sformułowanym przez Jana Majchrowskiego, iż „...w urzędzie wojewody ogniskuje się, jak w swego rodzaju soczewce, podstawowa problematyka funkcjonowania państwa jako całości”², to w pełni koresponduje z nim opinia dr. K. S. Mroczyki który twierdzi:” W mojej ocenie wojewoda jest jednym z kluczowych instytucjonalnych podmiotów zapewniających sprawne funkcjonowanie terenowej administracji rządowej i szerzej – państwa jako całości.”³

Takie ujęcie problematyki powoduje, że oceniana monografia musi budzić zainteresowanie, jako że nie tylko podejmuje bardzo ciekawy badawczo problem społeczno-polityczny, ale dotyczy też zagadnienia ważkiego teoretycznie, ale przede wszystkim istotnego z punktu widzenia praktyki.

Odnoszę wrażenie, że w polskim piśmiennictwie naukowym większość prac poświęconych instytucji wojewody skupia się na zagadnieniach prawnych, ekonomiczno-administracyjnych lub historycznych, natomiast zauważalny jest brak kompleksowego opracowania dotyczącego politologicznej analizy pozycji wojewody w systemie decydowania publicznego III RP.

W tym kontekście, na uwagę zasługuje fakt, iż dr K. S. Mroczyka podjął wieloletni trud przygotowania dwóch monografii, z których pierwsza dotyczy ewolucji pozycji wojewody w systemie władzy politycznej na przestrzeni wieków (K. Mroczyka, *Ewolucja pozycji wojewody w systemie władzy politycznej w Polsce do 2009 roku*, Warszawa 2020 Dom Wydawniczy ELIPSA), a z kolei druga szczegółowo analizuje pozycję i rolę tego organu w systemie decydowania publicznego w latach 2009-2019.

² J. Majchrowski, *Ewolucja funkcji wojewody jako przedstawiciela Rządu*, Warszawa 2011, s. 19.

³ K. Mroczyka, Autoreferat, s.3.

I to właśnie ta druga monografia: **K. Mroczka, *Wojewoda w systemie decydowania publicznego III Rzeczypospolitej Polskiej (2009-2019)***, Warszawa 2022, Dom Wydawniczy ELIPSA, ss. 671 (recenzenci: prof. dr hab. Andrzej Stelmach, Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa, Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu, dr hab. Magdalena Mikołajczyk, Wydział Nauk Społecznych, Uniwersytet Wrocławski) jest podstawą wniosku awansowego.

Trudno nie zgodzić się z jej Autorem, kiedy pisze, że ma ona na celu przynajmniej częściowe wypełnienie zasygnalizowanej powyżej luki, choćby poprzez przeprowadzenie pogłębionej analizy dotyczącej pozycji wojewody w systemie decydowania publicznego III Rzeczypospolitej Polskiej (RP). **W tym kontekście pracę postrzegam jako nowatorską w zakresie badań nad organami władzy publicznej i ich pozycją w systemie decydowania publicznego.** Ponadto badanie procesów decyzyjnych w administracji publicznej z perspektywy politologicznej ma walor prakseologiczny wskazując na znaczenie celowego, sprawnego i skutecznego działania, wręcz niezbędnego w procesach reformowania naszego państwa .

Oceniana praca składa się ze wstępu, trzech części (podzielonych na rozdziały), zakończenia oraz bibliografii. Zasadniczą część pracy stanowi analiza kompetencji i uprawnień decyzyjnych wojewody wynikających z obowiązujących regulacji prawnych, organizacyjnych oraz uwarunkowań politycznych. Analizie poddano kluczowe zdaniem Autora kompetencje decyzyjne wojewody, które pozwoliły na umiejscowienie tego urzędu w systemie decydowania publicznego.

We Wstępie do rozprawy dr K. Mroczka w klasyczny sposób uzasadnia wybór dokonanej problematyki badawczej, prezentuje przegląd literatury naukowej oraz stan badań odnoszących się do przedmiotu rozważań, a także formułuje zasadnicze cele badawcze, zarówno teoretyczne, jak i empiryczne. Ta część pracy zawiera również główne hipotezy badawcze oraz hipotezy pomocnicze (zwersyfikowane w trakcie procesu badawczego), a także charakterystykę metody i technik badawczych wykorzystywanych w procesie badawczym.

W swoim Autoreferacie Habilitant w sposób co najmniej zadowalający dokonał opisu poszczególnych części pracy ze szczególnym uwzględnieniem najważniejszych wyników towarzyszących procesowi badawczemu. W swojej zasadniczej części uważam je za w pełni zasadne, budzące nie tylko moją aprobatę, ale również zasługujące na naukowy szacunek.

Stąd proszę pozwolić, iż miast kolejnego ich komentowania i potwierdzania skupię się na tych fragmentach i dokonaniach, które dokumentują dojrzałość badawczą Autora i oryginalność Jego ustaleń.

1. Na uwagę zasługuje analiza kwestii związanych z nadzorem wojewody nad uchwałami i zarządzeniami organów jednostek samorządu terytorialnego, a szczególnie konstatacja, że obszar ten jest kluczowy dla zapewnienia spójności legislacyjnej działalności samorządu terytorialnego (mimo częstego wykorzystywania tej sfery do prowadzenia bieżącej walki politycznej). W tym kontekście słusznym jest podjęcie rozważań dotyczących tzw. instytucji zarządzenia zastępczego wojewody, który to instrument zdaniem Autora należy oceniać jako pozytywny środek nadzoru nad samorządem terytorialnym, ponieważ przyczynia się do eliminowania potencjalnych luk w systemie prawnym. Całość analizy dr K. Mroczi w powyższej sprawie prowadzi do generalnie słusznego wniosku, że kontrola wojewody jest istotnym narzędziem wspierającym wykonywanie władztwa publicznego i zadań publicznych.

2. Za szczególnie wartościową część rozprawy uważam badania określające możliwości zwiększania jakości procesów decydowania publicznego, w tym uwzględnienie obserwacji, postulatów i wniosków obejmujących nie tylko decydowanie realizowane przez wojewodę, ale również szerszy aspekt decydowania publicznego, w tym możliwości wykorzystanie naukowo-eksperymentalnego potencjału i jego wpływu na procesy decyzyjne. Całość wzbogacono o prezentację wybranych narzędzi i metod, które mogą wspierać profesjonalizację procesów decyzyjnych.

3. Z pełnym uznaniem odnoszę się do rozważań na temat kierunków zmian instytucjonalnych i kompetencyjnych, a także prezentacji wniosków systemowych i prawno-ustrojowych dotyczących urzędu wojewody. To czysta empiria prezentująca między innymi pożądaną w ocenie Autora kierunek reformy centrum rządowego, będący kluczem do zwiększenia skuteczności mechanizmów rządzenia państwem, w tym również obecnej roli i przyszłości urzędu wojewody.

4. Podjęta problematyka ma fundamentalne znaczenie dla definiowania kierunków modernizowania systemu władzy publicznej, a przeprowadzony proces badawczy potwierdza przyjęte założenie, że wojewodę cechują *de facto* dwie tożsamości funkcjonalno-ustrojowe. Jak pisze sam Autor: „Z jednej strony realizuje partykularne cele polityczne i partyjne, a z drugiej pełni funkcje czysto administracyjne, związane ze sprawowaniem władztwa administracyjnego, które można określić zbiorczą kategorią administrowania w województwie. Kluczem do sukcesu w wymiarze ustrojowym i prakseologicznym jest zapewnienie synergii między tymi tożsamościami (podkreślenie moje R.M. Czarny). Trzeba bowiem pamiętać, że kryteria aksjologiczne w grze politycznej bywają często inne niż te związane z bieżącym i codziennym administrowaniem. W urzędzie wojewody jak w soczewce skupiają się pozytywne i negatywne efekty płynące z relacji świata polityki i administracji. Można wręcz stwierdzić,

że wojewoda jako podmiot decydowania publicznego uczestniczy w dwóch wyścigach, które cechują różne punkty odniesienia.”⁴ Cytowane twierdzenia stanowią wartość samą w sobie będąc swoistym podsumowaniem nowatorskiego waloru pracy w zakresie badań nad organami władzy publicznej i ich pozycją w systemie decydowania publicznego.

W ujęciu syntetycznym pozytywy omawianej pracy można przedstawić następująco:

- konstrukcja pracy jest przejrzysta i dostosowana do ogromu zagadnień merytorycznych (w tym praktycznych), porządkuje też wyjątkowo bogaty materiał empiryczny, dokumentuje więcej niż dobrą znajomość literatury przedmiotu;
- przywołuje własne doświadczenia praktyki zawodowej Autora, w interesujący sposób wplatając je w tok naukowej narracji;
- z punktu widzenia definicji, opisu, umiejętności analitycznego uchwycenia zjawisk o charakterze konstytutywnym i konsekwentnym, posiada znaczący walor erudycyjny.
- dokonuje wnikliwej oceny pozycji ustrojowej wojewody w systemie decyzyjnym państwa;
- tworzy prognozę dotyczącą dalszej ewolucji omawianego organu w polskim systemie politycznym zwracając choćby uwagę na problematykę decydowania wojewody w systemie bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego (Rozdział 5, s. 289 - 395);
- jest ona w pełni wartościowym rezultatem wysiłków zmierzających do przybliżenia nam ważnych społecznie i politycznie rozwiązań i instrumentów prawnych, które trudno byłoby uznać za nadmiernie uprzywilejowany w polskim piśmiennictwie politologicznym. Problematyka ta ma w osobie dr Kamila Sylwestra Mroczyki wyjątkowo bystrego, uważnego, ale zarazem życzliwego obserwatora i analityka;
- stosując różne techniki i metody badawcze, Habilitant potrafi umiejętnie analizować źródła i literaturę przedmiotu. Ten rodzaj dokonanej analizy oraz pewna powściągliwość w formułowaniu tez i hipotez na tle literatury i dokumentów – w moim przekonaniu - potwierdzają Jego rzetelność i wytrwałość badawczą;
- uwagę zwraca też bardzo starannie dobrana i przygotowana baza bibliograficzna .

⁴ K. Mroczyka, Autoreferat s.8-9.

Ad. 3. Informacja o spełnieniu warunków określonych w art.219 ust.1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Po zapoznaniu się z pełną dokumentacją złożoną przez p. dr K.S. Mroczkę stwierdzam co następuje:

- przedłożona przez Habilitanta praca „*Wojewoda w systemie decydowania publicznego III Rzeczypospolitej Polskiej (2009-20019)*” - ma charakter interdyscyplinarnego studium politologiczno-prawnego. Zawiera istotne wnioski i oceny własne. Autor wykazał w pracy bardzo dobre przygotowanie warsztatowe pozwalające na formułowanie interesujących tez i hipotez naukowych służących lepszemu poznaniu instrumentów prawnych regulujących określone kwestie społeczno-polityczne ze szczególnym uwzględnieniem systemu decydowania publicznego;

- wyraźnym wzbogaceniem pracy jest wieloaspektowość analizy, w której Autor erudycyjnie odwołuje się do licznych materiałów źródłowych oraz przykładów debat parlamentarnych, Prezentuje śmiało własne poglądy, opinie i propozycje zmian, nie obawia się konfrontowania sprzecznych stanowisk, łącząc w wyważony sposób zagadnienia teoretyczne z praktycznymi;

- jestem przekonany, że omówione procesy oraz wnioski płynące z przeprowadzonych badań winny stanowić przedmiot szczególnego zainteresowania właściwych służb odpowiadających za administrację, politykę i bezpieczeństwo naszego państwa. Tym bardziej, że w związku z procesem globalnej transformacji ma to istotne, przyszłościowe znaczenie dla nas wszystkich i to bez względu na role jakie społecznie pełniemy;

- **w moim odczuciu na podkreślenie zasługuje fakt, że rozprawa rzeczywiście wnosi do nauki wartość dodaną**, ponadto interesująco przedstawioną i uzasadnioną.

- przedstawione mi do recenzji opracowanie książkowe Pana dr K. S. Mroczki zatytułowane „*Wojewoda w systemie decydowania publicznego III Rzeczypospolitej Polskiej (2009-20019)*”**spełnia warunek określony art. 219 ust.1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce** (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

KONKLUZJA:

Jako, że wskazana praca w moim przekonaniu stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji, a jako monografia została wydana przez wydawnictwo, które w roku opublikowania w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. , tym

samym w pełni odpowiada wymaganiom określonym w art. 219 ust.1 pkt 2 kryteriom Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (z późniejszymi zmianami).

Dodatkowo Kandydat wykazuje się istotną, w tym również nowatorską aktywnością naukową tak krajową jak i zagraniczną, co łącznie stanowi dobrą przepustkę do dalszych stadiów przewodu habilitacyjnego na Wydziale Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Z pełnym przekonaniem - w wyznaczonej mi fazie procedury – oddaję swój głos na rzecz nadania dr K. S. Mrocze stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.

AD. 4. Inne uwagi i wnioski

Chociaż podjęta tematyka badań swym zakresem wykracza od czasu do czasu poza ramy dyscypliny nauki o polityce i administracji (obejmując również inne sfery), to jednak Autor nie zapomina, w obszarze jakiej dyscypliny przygotowana jest dysertacja i ku mojemu zadowoleniu skupia szczególną uwagę na ujęcie politologiczne. Jego praca ma charakter interdyscyplinarny, a jej z założenia politologiczny charakter został intensywnie obudowany korespondującą z tematem rozprawy problematyką z zakresu innych dziedzin.

W mojej ocenie mamy tu do czynienia z wartościowym rezultatem wysiłków zmierzających do przybliżenia nam ważnych społecznie i politycznie dokonań, rozwiązań i instrumentów, które trudno byłoby uznać za nadmiernie uprzywilejowane w polskim piśmiennictwie politologicznym. Jestem też pod wrażeniem kompleksowości analizy bazującej nie tylko na przywołaniu dużej ilości aktualnych danych, ale ich wnikliwej interpretacji z punktu widzenia tematu pracy.

Dysertacja ta powstała bowiem nie tylko jako wynik mrówczej, „benedyktyńskiej” wręcz pracowitości (a czasem nawet zbyt daleko idącej szczegółowości), ale również, a może przede wszystkim w łączności z bieżącymi ustaleniami nauki oraz tworzącej się z dnia na dzień praktyki. A to ostatnie, absolutnie nie należy do zjawisk powszechnych.

Poza tym zamieszczone w Zakończeniu treści zwracają uwagę, wręcz wyróżniają się poważną, a zarazem głęboką refleksją sumującą przeprowadzone rozważania, co jak wiadomo jest wymogiem *sine qua non* poprawnego dyskursu naukowo – badawczego.

W trakcie zapoznawania się z dokumentacją złożoną przez Habilitanta moją uwagę zwrócił również bardzo kompetentny i przejrzysty sposób jej przygotowania, w tym Analiza

naukometryczna publikacji autorstwa Kandydata cechująca się właściwym sposobem klasyfikacji dorobku naukowego, opisem bibliograficznym prac oraz stosownymi wyjaśnieniami.

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized cursive letters, possibly reading 'R. J. ...', with a horizontal line drawn underneath.

Warszawa 09.07.2023